

Q. D. B. V.

s. I.

DE casibus perplexis com-
mentaturi breviter videamus : tum *quis ca-
sus perplexus sit*, tum *posito*, quod datus ca-
su sit *perplexus*, *quid de eo statuendum*. Illic
natura, causa, subjecta, notio & vis termini; hic accidentia,
effectus, prædicata, usus deniq; in ipsis rerum argumentis
consistens explicatur. Et quemadmodum in plerisq; ma-
teriis separata facti & juris tractatio est, *Conr. Lagus Meth.
Jur. p. I. c. I. n. I. Joh. Althus. Dicæol. lib. I. c. I. n. 4.* ita hic il-
lud plus facti, hoc plus juris habere crediderim.

I I.

Porro ipsa *Casus perplexi* notio ex duobus componitur:
Casu & *Perplexitate*. *Casus* vocem apud Mechanicos natam
vicini Geometræ primi adhibuerunt in rem suam, quibus
πλῶτος est ipsa figura, (seu linearum, superficierum, corpo-
rum ad se invicem positus,) de qua deinde *ζητημα*, nimirum
quantitas, ratio, analogia, uti apud JCTos *jus de facto*) de-
monstratur. Unde problemata eorum *πολύωλωμα* similia
sunt controversiis JCTorum distinctione expediendis, add.
Dn. Erhard. Weigel. Analys. Euclid. sect. 2. c. 12. n. 4. & impos-
sibilita casibus perplexis, in quibus pro solutione est adverte-
re & demonstrare impossibilitatem, quod Algebra præstat.
Manavit inde vox ad Medicos, & Theologos Moralistas.

A 2

quoq;